

Yazar: Ramazan YILMAZ

Tüm mezhepler, tefrikaya düpüp dini parçalamýþ, þirke düpmüplerdir

Yüce Allah (cc), insaný yeryüzüne gönderdikten sonra tek bir din göndermiþ, ona Ýslam adýný vermiþ, tüm Risâlet önderlerine ayný Tevhidi esaslarý bildirmiþ, bunu ikame etmelerini istemiþ, bunda ayrýlýða düþmemesini emretmiþtir.

“Nuh'a, onunla tavsiye ettiðini, sana vahyettiðimizi, Ýbrahim'e, Musa'ya ve Ýsa'ya onunla tavsiye ettiði þeyleri, dinde sizin iþccedil;in þeriat yaptý. Muhakkak dini ikame edin ve onda ayrýlýða düþmeyin; ona, onlarý davet ettiðin þey, müþriklere aðýr geldi, Allah, dileyen kimseyi ona seccedil;er ve kim yóunl;nelirse ona hidayet eder. (Þura, 13)

Kendisine iman edenlerin birlikteliðine önem veren yüce Allah (cc), bülünmenin cahiliye mantýðý olduðunu, insanlarý birbirlerine düþman ettiðini, bülünenlerin ateþten bir ccedil;ukurun kenarýnda bulduklarýný, bu ateþ ccedil;ukurunun kenarýndan kurtulmanýn, ancak kardeþ olunması ile mümkün olacaðýný bildirmiþtir.

“Ve topluca Allah'ýn ipine yapýþýn, tefrikaya düþmeyin, Allah'ýn özerinizde olan nimetini düþmanl;ın; o zaman siz, birbirinize düþman idiniz, kalplerinizi uzlaþýrdý. O'nun nimetiyle kardeþler oldunuz, siz ateþten bir ccedil;ukurun kenarýnda idiniz, sizi ondan kurtardı. Ýpte Allah size ayetlerini aýklýyor umulur ki, hidayete eresiniz.” (Al-i Ýmran, 103)

Tefrika; bölünmek, daðýlmak, ayrýlmak, bölme, daðýtma, tefrikaya düþmektir, ayrý ayrý olma, bölünme;þ anlamýnda müteferrikundur.

İman edenler, öncelikle zehrinde buldukları Yslam sayesinde kardeşler olacaklar, kalpleri birbirlerine kaynaşacak, hep beraber Rabbinin indirdiği esaslara sarılarak hidayete erecekler, böylece iman etmeden önce kenarında buldukları ateşten kurtulacaklardır.

Tefrika, cahiliye toplumlarının, kavim, kabile, soy sop, benlik ve lider, dini bağlamda mezhep, grup, imam, lider, ağabey ve şad taassubunun örneğiyken olduğundan Tevhid dininden uzaklaşma, birke ve kırışma.

Tefrika, birke ve kırışma olduğundan, ateşten bir ölçüde kenarında bulunma nedenidir. Yani Allah (cc), Müslümanları sükunetli olarak uyarmış, tefrikaya dikkatten, bilmekten sakınlmasını istemiştir.

Dinde tefrika birke, tefrikaya dikkatli müktefler

Yani Allah (cc), tefrikaya dikkatli bilmemeleri istediğinin iman edenlere ayetlerini açıklamış, tefrikaya dikkatli müktefler olarak vasıflandırmış, iman edenleri, tefrikaya dikkatli müktefler olmamaları konusunda uyarmıştır.

“Oğın ve Oğundan korkun, namaz kılmı ve mükteflerden olmayın; onlar ki, dinlerinde tefrikaya dikkatli müktefler ve fırka fırka oldular; her hizip yanında olanla sevinmektedir.” (Rum, 31-32)

Yani Allah (cc), dinlerinde tefrikaya dikkatli müktefler olduklarını, bu nedenle tefrikaya dikkatli keskinlikle yaslamış, bu konuda Kendisinden korkulmasını, tefrikaya dikkatli mükteflerinin dini parçalamalarını, her grubun, kendisini doğru zannederek bu durumları ile mutlu olduklarını bildirmiştir.

“Doğrusu bu sizin emmetiniz, tek bir emmettir ve Ben, sizin Rabbinizim, o halde benden korkun! Fakat onlar aralarında iplerini yazmışlardır; öylece halinde paramparca ettiler; her

Rasulullah (as) dan nakledilen hadis budur, ancak yalancı müfteri müprikler, kendi gayri İslami konularını, gizlemek ve mebrüstermek için iftira ve yalanlar uydurup Rasulullah (as) a mal ederek birbirinden farklı bu eklemeleri yapmışlardır.

Sahabiler, "Ya Rasulullah! Cennette olan fırka kimlerdir?" diye sordular. Rasulullah (as), "Cemaat" diye cevap verdi. (İbn-i Mace, Fiten 17)

"İmam Tirmizi'nin rivayetinde ise şöyle geçer: Sahabiler, "Ya Rasulullah! O kurtuluşa eren fırka kimlerdir?" diye sorunca, Rasulullah (as) şöyle buyurdu: "Benim ve ashabımın yolunda olanlardır." (S. Tirmizi, İman 18)

Müfteri müprikler, bu yalanları ile de hükümlerini alamamış olacaklar ki bu eklemeyi de yapmışlardır. "Benim sünnetimden başmayanlar kurtulanlar olacaktır! Yani Ehl-i Sünnet ve cemaat mensuplarıdır."

Bununla da yetinmeyen tefrika içerisindeki müprikler, Rasulullah (as) ın şerhine iftira atarak onun, tefrikaya düşmesi uyarısını da aktarmalarına, bu konudaki Kur'an ayetlerine rağmen içerisinde buldukları bir ve küfürlerini mebrüstermek adına bu yalanlarını Rasulullah (as) a atfetmişlerdir. "Ummetimin ihtilafı rahmettir."

Rasulullah (as), İslami esasların korunması, ummetinin tefrikaya düşmesi paralanması konusundaki uyarılarını her vesile ile tekrarlamış, nihai noktada, Kur'anın, "Bugün sizin için dininizi kemale erdirdim, şerhindeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslamı razı oldum" diye buyurdu doğrusunda bu net açıklamasını yapmıştır.

"Din tamamlanmıştır, din adına sonradan ortaya çıkan her şey bid'at, her bid'at sapıklık ve her sapıklık cehennemdedir."

Tefrikaya

düzenler, Kur'an'ın uyarısına rağmen birki ve yine Allah'a isyanı seccediltiler

Yine Allah'ın, tefrikanın birki, cemaatlepmenin rahmet olduğu uyarısına, Rasulullah (as)'ın da bu konudaki tüm hatırlatmalarına rağmen ne zıccıddır ki, Müslüman olduklarını iddia edenlerden bir kısmı, önce Sünni ve Şii olarak iki gruba ayrıldılar.

Tefrikacılar, daha sonra alt mezheplere ayrılarak Rab'lerine muhalefet edip Rasulullah (as)'ın yolundan ayrılarak Rab'lerine karpı birki ve küfrü seccediltiler, Kur'an'daki "Müşriklerden olmayın; onlar ki, dinlerinde tefrikaya dıptiler ve fırka fırka oldular." uyarısına aldırmadan müşriklerden oldular, Rasulullah (as)'ın iparet ettiği cehennemini seccediltiler.

Ehli Sünnet, Fıkıh; Mezhepler

- Hanefiler,
- Malikiler,

- Şafiiiler,

- Hambeliler,

- Hariciler,

- Mürcie,

- Mutezile,
- Cehmiye,

- Neccariye,

- Darrariye,

- Kilabiye,

- Müslümanlar,
- Müslümanlar,

imamları da Rasulullah (as)'ın yerine geçirdilerdir. Bunlar, sızil olarak Kur'an ve Sınneti kabul ettiklerini iddia etseler de, gerçekte İslam'dan geçirdiler ok uzaktırlar.

İslam tarihinde ortaya çıkan hizip, mezhep ve mepreplerden her grup ayrı bir metot ortaya koymuş, her grup kendini doğru yol üzerinde zannederek hareket etmiştir.

“De ki: Herkes kendi yolumuza hareket eder, işte Rabbiniz, kimin doğru yolda olduğunu daha iyi bilir.” (İsra, 84)

Kendilerini İslam'a nispet eden toplumlar, yüce Allah'ın bildirdiği saf ve dosdoğru yoldan yüzüstü çevrilmiş farklı mezhep ve mepreplere tabi olmaları ve kendilerinin en doğru yolda olduklarını iddia etmişlerdir. Bunlar, yüce Allah'ın razı olduğu dini terk ettiklerinin farkında olmadan tabi oldukları mezhep ve meprepleri ile vınlıdır.

Taassupları, apı istekleri ve kendi mezheplerini önceleme fikirleri onları, apaçık vahyi delillerden saptırır, dalalete dırmırlar. Ancak Müslümanlar, Rablerinin İttıf ve rahmeti sayesinde Kur'anı hareket ederek Hak üzerinde kalmışlardır.

Yüce Allah (cc), iman edenleri onurlandırarak onları berefti bir sıfatla sıfatlandırmış, onlara Müslümanlar sıfatını vermiş, onları bıle tanımlamıştır.

“Allah'a davet eden, salih amel işleyen ve ‘İttıf ben, Müslümanlardanım’ diyen kimseden daha güzel sıllı kim vardır!” (Fussilet, 33)

“Allah'ın hakkıyla cihat eden; O, sizi seitti ve dinde üzerinde hiçbir gıllık yılmemedi; babanız İbrahim'in milleti/dini (üzere olun). O, Rasul'un üzerinde bahit olması ve sizin de insanlar üzerinde bahit olmanız için, bundan önce de, bunda da size İttıf Müslümanlar'ın; adını verdi.

vasýflandýran Pia’ya karþý uydurduklarý bir kavramdýr. Bunlar, bir taraftan imamlarýn adýný kullanýrlarken diđer taraftan Rasulullah (as) ve sahabesini kullanmýplar, onlarýn arkasýna sýðýnmýplardýr.

Mezhepler, Kur’an’ý parçalara bölüp arkalarýna attýlar, dini parçaladýlar

Kendi yanlarýndan uydurduklarý isimlerin arkasýna sýðýnarak birbirlerini sapýklýkla suçlayan Ehli sünnet ve Pia tefrikacýlarý, yüce Allah’ýn Kitabý’ný da týpký Yahudi ve Hrýstiyanlar gibi parçalara ayýrarak bir kýsmýný kitaplarýnda kullanýrlarken birçoðunu da gizlediler.

“Kýsýmlara ayýranlara indirdiðimiz gibi, onlar ki Kur’an’ý, kýsýmlara ayýranlardýr. Bu yüzden Rabb’ine andolsun hepsine soracaðýz, yapmakta olduklarý peylerden.” (Hicr, 90-93)

Kur’an’ýn, iplerine gelen ayetlerini alýp kitaplarýnda kullanan, böylece tefrikaya düpüp küfür ve þirke sapanlar, týpký Yahudi ve Hrýstiyanlar gibi Kur’an’ý parçalara ayýrdýlar, yüce Allah’ýn tüm uyarylarýna raðmen müpriklerden olmayý yeðlediler.

Ýslâm tarihini kana bulayan parçalanmalarýn, ümmet arasýna konulan fitnenin fitilini atepleyen mezhepler, Tevhidi anlamda hiçbir harekette bulunmazlarken Kur’an’ýn, iplerine gelen ayetleri alýp diđerlerini görmezden geldiler, böylece sarak Ýslâm dairesinden çýktýlar.

“Fakat onlar aralarýnda iplerini yazýlmýþ kâðýtlar halinde paramparça ettiler; her grup, kendi yanýndaki peylerle mutludur.” (Mürsquo;minun, 53)

Mezheplerin, iplerini yazýlmýþ kâðýtlar halinde parçalara ayýrdýklarý eserlerinden bazýlarý

Ýlk Sünnet tefsir kitaplarýndan bazýlarý

1- Cami-ul Beyan Tefsiri (Tefsir-i el-Taberi)

2- Mefatihul ğayb Tefsiri (Tefsir-i Kebir)

3- El-Durrü'l Mensur Tefsiri (El-Durrü'l Mensur fi tefsiri bil Masur)

4- El-Keppaf Tefsiri (El Keppaf an Hakaiki ğavamiz el- Tenzil ve Uyunil Egavil fi Vucuhit Tevil)

;

5- Keppafü'l Esrar ve Ýddetü'l Ebrar Tefsiri (Keppafü'l Esrar ve Ýddetü'l Ebrar, tanýnmýþ adýyla Hace-yi Abdullah-il Ensari Tefsiri)

Sünni hadis kitaplarý

Sahih Ýbni Hibban

Sahih Ýbni Huzeym;

Sahih-i Müslim

Sahih-i Buhari

Sünniendir Dürüm;

Sünniendir Ebu Davud

Sünniendir Nesai

Sünniendir Tirmizi

Sünniendir Ybn Mace

